

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 325/2016-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r. o. v likvidácii, Tekovská 17, Zlaté Moravce, zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Bizoňom, BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., Hviezdoslavove námestie 25, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upovedomením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/6 GPt 134/15/1000-10 zo 16. marca 2016 a jemu predchádzajúcim postupom, upovedomením Krajskej prokuratúry v Nitre č. k. 1 KPt 481/15/4400-6 z 25. novembra 2015 a jemu predchádzajúcim postupom, uznesením Okresnej prokuratúry Nitra č. k. 2 Pv 489/11/4403-59 z 24. augusta 2015 a jemu predchádzajúcim postupom a uznesením Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre sp. zn. ČVS: KRP-144/2-VYS-NR-2014 z 29. júna 2015 a jemu predchádzajúcim postupom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r. o. v likvidácii o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. apríla 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r. o. v likvidácii, Tekovská 17, Zlaté Moravce (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) upovedomením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV/6 GPt 134/15/1000-10 zo 16. marca 2016 (ďalej aj „upovedomenie generálnej prokuratúry“) a jemu predchádzajúcim postupom, upovedomením Krajskej prokuratúry v Nitre (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. 1 KPt 481/15/4400-6 z 25. novembra 2015 (ďalej aj „upovedomenie krajskej prokuratúry“) a jemu predchádzajúcim postupom, uznesením Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 2 Pv 489/11/4403-59 z 24. augusta 2015 (ďalej aj „uznesenie okresnej prokuratúry“) a jemu predchádzajúcim postupom a uznesením Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre (ďalej len „krajské riaditeľstvo“) sp. zn. ČVS: KRP-144/2-VYS-NR-2014 z 29. júna 2015 (ďalej aj „uznesenie krajského riaditeľstva“ alebo „uznesenie vyšetrovateľa“) a jemu predchádzajúcim postupom.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti v rámci jej odôvodnenia uviedla, že ako obchodná spoločnosť vznikla zápisom do Obchodného registra Slovenskej republiky 3. novembra 1994 a jej zakladateľmi boli [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Iniciátorom vzniku sťažovateľky bol [REDAKOVANÉ], ktorý oslovil českú spoločnosť EKOTEZ, spol. s r. o., Praha (ďalej len „česká spoločnosť“), pre účely rozšírenia jej podnikateľskej činnosti na trh Slovenskej republiky. [REDAKOVANÉ] aj [REDAKOVANÉ] boli v tom čase nezamestnaní a nedisponovali finančnými prostriedkami na založenie spoločnosti, v dôsledku čoho potrebovali obchodné zázemie a finančné prostriedky českej spoločnosti. Na základe vzájomnej dohody spoločníkov sťažovateľky

██████████ zastával funkciu riaditeľa sekcie klimatizácie a chladenia a spolu so synom ██████████ pracovali pre sťažovateľku aj ako jej konatelia. Sťažovateľka v rámci spolupráce, ktorá prebiehala bez komplikácií a na základe vzájomnej dôvery jednotlivých spoločníkov, prosperovala až do založenia spoločnosti SIGNOS s. r. o. (ďalej len „nová spoločnosť“) v roku 2004. V roku 2003 predstavoval hospodársky výsledok sťažovateľky ešte zisk v sume 2 337 000 Sk, pričom od roku 2004 po vzniku novej spoločnosti začal rapídne klesať (táto skutočnosť je podľa sťažovateľky objektívne preukázateľná výkazmi ziskov a strát). Zhrnutie klesajúcich ziskov sa nachádza aj v tabuľke č. 2 na strane 8 v znaleckom posudku č. 1/2012 vyhotovenom ██████████. Podľa predmetných dôkazov klesol hospodársky výsledok sťažovateľky bez zmeny na trhu jej činnosti od roku 2004 z 2 337 000 Sk (výsledok na konci roka 2003) len na 330 000 Sk.

Zakladateľkou a jedinou spoločníčkou novej spoločnosti bola formálne ██████████, manželka ██████████ (spolu ďalej aj „podozriví“), s ktorým má dve spoločné maloleté deti, ktorá v tom čase bola okrem iného účtovníčka a ekonómka sťažovateľky a ktorá sa rozhodla podnikáť v oblasti predmetu činnosti sťažovateľky, t. j. v oblasti dodávania odborných, klimatizačných a chladiarenských technológií, hoci o nej nemala žiadne vedomosti a ani žiadne skúsenosti.

Z hľadiska zisťovania úmyslu ██████████ a ďalších podozrivých pri vzniku a existencii novej spoločnosti je podľa sťažovateľky relevantný spôsob fungovania tejto spoločnosti v čase jej vzniku v roku 2004 až do roku 2006 (konanie podozrivých bolo odhalené spoločníkmi z Českej republiky) ako tzv. „schránkovej spoločnosti“ sídliacej v dvojizbovom byte ██████████ a ██████████ bez akejkoľvek reálnej činnosti, bez zamestnancov, skúseností, bez kontaktov na obchodných partnerov. Výsledok hospodárenia novej spoločnosti už v roku 2004, t. j. hneď za prvé tri mesiace jej činnosti, predstavoval sumu 809 000 Sk.

Sťažovateľka si do vzniku novej spoločnosti objednávala vždy tovar priamo od výrobcov. Avšak už 28 dní po vzniku rodinnej spoločnosti podozrivých ██████████ a ██████████ zmenili svoje správanie a ako konatelia sťažovateľky začali objednávať

tovar od svojich doterajších dodávateľov cez novú spoločnosť, ktorej za tzv. sprostredkovanie tovaru poskytovala sťažovateľka významné platby, pričom uvedené konanie nie je nijako ekonomicky odôvodniteľné.

██████████ počas pojednávanií uskutočnených v prebiehajúcom civilnom konaní potvrdila, že nová spoločnosť fungovala len ako subdodávateľ sťažovateľky, a preto nepotrebovala dokonca ani len vidieť produkty, ktoré sťažovateľke dodávala (pojednávanie z 12. novembra 2009), a zároveň uviedla, že v roku 2004 až 2005 novej spoločnosti nevznikli žiadne osobné náklady, lebo celú činnosť vykonávala sama (pojednávanie zo 6. apríla 2010), pričom uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj potvrdenie Sociálnej poisťovne z 19. októbra 2012. Skutočnosť, že sťažovateľka bola v roku 2004 jediným odberateľom novej spoločnosti, vyplýva z výkazu ziskov a strát tejto spoločnosti za rok 2004.

Celá činnosť novej spoločnosti podľa sťažovateľky spočívala v tom, že jej zákazník ju požiadal o dodanie tovaru, pričom ██████████, prípadne ██████████ uvedený tovar po vzniku novej spoločnosti nekúpili priamo od výrobcu, ale poslali objednávku ██████████, ktorá ju následne preposlala výrobcovi, ktorý dodal tovar priamo sťažovateľke a ona vystavila faktúru v prospech svojej novej spoločnosti, avšak cenu tovaru zvýšila na cenu pre konečných odberateľov, resp. dokonca zdvojnásobila a následne si sama faktúru ako zamestnankyňa sťažovateľky po dohode s ██████████, t. j. svojím manželom uhradila. Dôsledkom tzv. spolupráce medzi novou spoločnosťou a sťažovateľkou bola skutočnosť, že napr. za tovar účtovaný faktúrou č. 40002 nezaplatila cenu 945 766,80 Sk, t. j. cenu, za ktorý by kúpila tovar priamo od dodávateľa, ale cenu navýšenú podľa matematického prepočtu o 125 % v prospech novej spoločnosti, t. j. reálne zaplatila 2 135 693 Sk. Z uvedeného je podľa sťažovateľky zrejmé, že táto spolupráca s novou spoločnosťou nemala pre sťažovateľku žiadny ekonomický zmysel, ale len presúvala jej zisk do tejto spoločnosti, čím bola konaním podozrivých sťažovateľke spôsobená škoda v sume najmenej 130 971,96 €.

Podľa tvrdení podozrivých toto evidentne neefektívne konanie bolo nevyhnutné, pretože nová spoločnosť na území Slovenskej republiky údajne pôsobila ako výhradný

zástupca spoločností [REDACTED] a [REDACTED], avšak v predmetnom konaní sa podľa sťažovateľky preukázalo uvedené tvrdenie ako nepravdivé preukázané len na základe sfaľovaného „potvrdenia“ a bez dátumu (pritom poukázala na viaceré dôkazy nachádzajúce sa v spise). Sťažovateľka poukázala ďalej na to, že podozriví takto neefektívne obchodovali aj s minimálne ďalšími štyrmi spoločnosťami (LENNOX Slovensko s. r. o., ELVY servis s. r. o., IDK Slovakia s. r. o. a Danfoss s. r. o.), avšak orgány činné v trestnom konaní sa uvedenými faktmi vôbec nezaoberali, na túto možnú trestnú činnosť sa nepýtali a ani ju nezačali vyšetrovať.

Orgány činné v trestnom konaní v predmetnej veci dlhodobo nekonali, pričom ako dôvod nečinnosti uvádzali nevyhnutnosť doručenia dožiadaní, avšak keď tieto napokon boli do spisu doručené a v celom rozsahu vyvrátili procesnú obranu podozrivých a potvrdili odôvodnenosť podozrenia z trestnej činnosti, bez vysporiadania sa s vykonaným dokazovaním konanie zastavili.

Podľa sťažovateľky podozriví presúvali jej majetok do svojej rodinnej spoločnosti (novej spoločnosti) počas rokov 2004 až 2006 aj ďalšími spôsobmi, čo preukazujú viaceré dôkazy nachádzajúce sa v spise, na ktoré poukázala [napr. využívali techniku, telefóny a administratívne pomôcky sťažovateľky, uzatvorili v mene sťažovateľky s [REDACTED] [REDACTED] neopodstatnené podnájomné zmluvy na nepotrebné motorové vozidlá, zamestnancov sťažovateľky využívali na prácu pre svoju spoločnosť, avšak mzdu im uhrádzali z prostriedkov sťažovateľky; využívali finančné prostriedky sťažovateľky aj na financovanie svojich súkromných potrieb, napr. na výlety do luxusných hotelov vo Vysokých Tatrách (610 000 Sk), na letenky do ďalších destinácií (125 808 Sk), na prepravu tovaru novej spoločnosti, ktorej náklady v celom rozsahu znášala sťažovateľka, na pokuty za dopravné priestupky, nákupy časopisov, na nočné posedenia v krčmách, aviváže, lístky do divadla, skypasy, nákupy sladkostí na pumpách, značný objem alkoholu a množstvo ďalších nákladov nezlučiteľných s predmetom podnikania sťažovateľky].

V predmetnom konaní sa od času podania trestného oznámenia pred ôsmimi rokmi vystriedalo už päť vyšetrovateľov, pričom ich aktivita bola vo viacerých prípadoch podľa

sťažovateľky nedostatočná a vyšetrovaniu tejto veci sa vyhýbali. Ako príklad sťažovateľka poukázala na kpt. [REDAKOVANÉ], vyšetrovateľku Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície Nitra, ktorá vo veci dva roky nekonala, a preto sťažovateľka podala podnet, ktorý Krajská prokuratúra v Nitre vyhodnotila ako dôvodný a spis tejto vyšetrovateľke odňala, avšak až o ďalší rok neskôr, keď bola povýšená, a to napriek skutočnosti, že počas celého roka vykonala len jeden úkon v predmetnej veci.

Orgány činné v trestnom konaní tak vykonali od 19. januára 2012 do zastavenia tohto konania, t. j. za viac ako tri roky, len štyri úkony, pričom jedným z nich je reakcia prokurátora okresnej prokuratúry na vybavenie podnetu a dva z úkonov boli uskutočnené v jeden deň vo forme veľmi krátkych opätovných výsluchov dvoch svedkov, avšak rozpory z nich vyplývajúce neboli ďalším postupom týchto orgánov odstránené. Podľa sťažovateľky jediným relevantným úkonom počas celého obdobia bolo konanie poverenej vyšetrovateľky 22. januára 2014, ktorým požiadala o poskytnutie právnej pomoci prostredníctvom dožiadania do Belgicka a do Rakúska (výsledky dožiadaní boli doručené až 8. októbra 2014 z Rakúska a približne 8. januára 2015 z Belgicka). Orgány činné v trestnom konaní s výsledkami dožiadaní ďalej nepracovali.

Posledný poverený vyšetrovateľ predmetné konanie už len zastavil uznesením z 29. júna 2015 na pokyn prokurátora okresnej prokuratúry, ale z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva podľa sťažovateľa opačný záver, ako je uvedený v jeho výroku, a síce že podozriví spáchali oznámenú trestnú činnosť. Proti uzneseniu vyšetrovateľa z 29. júna 2015 podala sťažovateľka sťažnosť, v ktorej namietala nesprávne zistený skutkový stav, nesprávne právne posúdenie veci, nevysporiadanie sa s výpoveďami vypočutých podozrivých, rozpory v ich výpovediach, nesúlad výroku uznesenia s jeho odôvodnením, porušenie ustanovení Trestného poriadku pri jeho vydaní, jeho nezákonnosť a taktiež nepreskúmateľnosť, pričom každú zo svojich námietok odôvodnila s poukazom na konkrétne výroky vyšetrovateľa a zároveň s poukazom na týmto výrokom odporujúce listinné dôkazy. Sťažovateľka 21. júla 2015 podala zároveň námietku zaujatosti na prokurátora okresnej prokuratúry adresovanú krajskej prokuratúre, ktorá ju postúpila na vybavenie okresnej prokuratúre.

Prokurátor okresnej prokuratúry v predmetnej veci rozhodol uznesením z 24. augusta 2015, v odôvodnení ktorého podľa sťažovateľky vôbec nezaujal stanovisko k ňou predloženým dôvodom, dôkazom a právnym stanoviskám uvedeným v jej sťažnosti a bez skúmania podstaty tejto veci len formálne potvrdil dôvody uvedené vyšetrovateľom v uznesení z 29. júna 2015. Podľa sťažovateľky práva poškodených v uvedenom konaní nie sú orgánmi činnými v trestnom konaní vnímané ako dôležité, pretože ináč by nemohli byť takto úplne ignorované. Uznesenie okresnej prokuratúry z 24. augusta 2015 je podľa sťažovateľky nezákonné a v celom rozsahu nepreskúmateľné, keďže v základných argumentačných bodoch absolútne ignoruje dôkazy a skutočnosti nachádzajúce sa v spise v tejto veci (výroky uvedené v ňom a jeho odôvodnení vôbec nesúvisia s ohlásenou trestnou činnosťou, sú v priamom rozpore s vykonaným dokazovaním a dokonca i s dôkazmi, na ktoré sťažovateľka poukázala vo svojej sťažnosti, prokurátor okresnej prokuratúry sa v ňom rovnako ako vyšetrovateľ vyhol konaniu podozrivých vo vzťahu k ďalším spoločnostiam, nevyjadril sa v ňom k ďalšej časti oznámeného podozrenia na trestnú činnosť podozrivých, hodnotenie dôkazov nachádzajúce sa v ňom nie je zrozumiteľné).

Sťažovateľka vzhľadom na uvedené vzniesla 18. septembra 2015 proti prokurátorovi okresnej prokuratúry námietku zaujatosti a 23. septembra 2015 podala podnet proti uzneseniu okresnej prokuratúry z 24. augusta 2015.

Prokurátor krajskej prokuratúry o námietke zaujatosti podanej sťažovateľkou rozhodol upovedomením z 28. septembra 2015, v ktorom jej oznámil, že túto námietku zaujatosti považuje za podnet na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora okresnej prokuratúry, pričom následne 2. novembra 2015 na jej podnet odpovedal prokurátor krajskej prokuratúry upovedomením, v ktorom jej oznámil, že jej podnet považuje za nedôvodný. K podnetu na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora okresnej prokuratúry z 23. septembra 2015 sa prokurátor krajskej prokuratúry vyjadril „*upovedomením o spôsobe vybavenia podnetu*“ z 25. novembra 2015, ktorým jej podnet odložil ako nedôvodný. V upovedomení krajskej prokuratúry z 25. novembra 2015 sa prokurátor krajskej prokuratúry podľa sťažovateľky nezaoberal ani jediným ňou predloženým argumentom a v jeho obsahu sa nachádzajú podľa nej výlučne všeobecné formulácie nesúvisiace

s namietanými nedostatkami a vôbec nevysvetľujúce, ktoré z tvrdení uvedených v podnete nie je pravdivé alebo z akého dôvodu by malo byť v konaní irelevantné. V podnete z 23. septembra 2015 sťažovateľka pritom namietala okrem iného, že dokazovanie priamo vyvracia tvrdenia prokurátora okresnej prokuratúry, čo je objektívny fakt vyplývajúci z listinných dôkazov a svedeckých výpovedí, ďalej nedostatky hodnotenia znaleckého dokazovania, ako aj nevysporiadanie sa s ďalšou oznámenou trestnou činnosťou, avšak ani jedna z týchto námietok nebola preskúmaná.

Prokurátor krajskej prokuratúry v upovedomení z 25. novembra 2015 sťažovateľke len oznámil, že uznesenie vyšetrovateľa z 29. júna 2015, ako aj uznesenie okresnej prokuratúry z 24. augusta 2015 podľa neho spĺňajú všetky formálne náležitosti, pričom výhrady sťažovateľky týkajúce sa ich nepreskúmateľnosti, resp. arbitrárnosti v tejto veci podľa sťažovateľky nepreskúmal, a následne jej podnet označil za neopodstatnený. Sťažovateľka takýto spôsob vybavenia svojho podnetu z 23. septembra 2015 krajskou prokuratúrou považuje za formálny. Sťažovateľka následne 22. januára 2016 podala podnet na preskúmanie postupu a rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní adresovaný generálnej prokuratúre.

Upovedomenie generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016 bolo sťažovateľke doručené 21. marca 2016 a podľa nej obsahuje len všeobecné výroky bez reakcie na aspoň jeden z argumentov, ktoré predložila v sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa z 29. júna 2015, v podnete na preskúmanie uznesenia okresnej prokuratúry z 24. augusta 2015 a v podnete na preskúmanie upovedomenia krajskej prokuratúry z 25. novembra 2015. Z obsahu upovedomenia generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016 vyplýva, že si poverená prokurátorka vyžiadala spis v predmetnej veci, avšak nevyjadrila sa k rozporom medzi výrokmi orgánov činných v trestnom konaní a listinnými dôkazmi založenými v spise a v jeho texte sa opäť nachádzajú len všeobecné tvrdenia bez konkrétnej spojitosti s predmetným konaním, ako aj žiadosť, aby sťažovateľka rešpektovala toto rozhodnutie generálnej prokuratúry.

Upovedomenie generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016 ani jemu predchádzajúce rozhodnutia podľa sťažovateľky nespĺňajú kvalitatívne požiadavky, aké sú kladené na odôvodnenie rozhodnutí v právnom štáte. Zásadný kontrast pritom podľa sťažovateľky je možné vidieť medzi odôvodnením upovedomenia generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016 a rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, ktoré sa vo svojej činnosti vysporadúvajú s argumentáciou účastníkov konania a do svojich rozhodnutí nemôžu napísať len všeobecné frázy, že konanie prebehlo zákonne.

Sťažovateľka následne poukázala na konštantnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu týkajúcu sa práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a s poukazom na ňu následne konštatovala, že upovedomenie generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016 a jemu predchádzajúce konanie a rozhodnutia podľa nej nespĺňajú kvalitatívne požiadavky kladené na rozhodnutie, ktoré by mohli odôvodniť zastavenie trestného stíhania v uvedenej veci, a preto je toho názoru, že ňou označené práva boli v predmetnom konaní porušené.

Sťažovateľka zároveň poukázala na skutočnosť, že predmetné konanie trvá už v dôsledku postupu orgánov činných v trestnom konaní v ňom od roku 2008, pričom snaha týchto orgánov sa podľa nej obmedzuje len na zastavenie uvedeného konania bez toho, aby relevantným spôsobom vyhodnotili dôkazy nachádzajúce sa v spise.

Z uvedeného postupu orgánov činných v trestnom konaní je sťažovateľka frustrovaná a psychicky vyčerpaná, keďže podľa jej názoru sú jej len neformálne oznamované informácie o tom, že podozriví nemôžu byť obvinení, a do rozhodnutí sú na ich obranu vkladané nepravdivé tvrdenia priamo vyvracané obsahom spisu a ohlásená činnosť, ku ktorej si nevedia podozriví obranu ani vymyslieť, je jednoducho ignorovaná. Podľa sťažovateľky napriek tomu, že jej boli jej majetkové práva odňaté trestnou činnosťou spáchanou podozrivými, nikto túto skutočnosť neskúma a ani jej nevysvetlil, v čom sú jej závery nesprávne, čo u nej vyvoláva, vzhľadom na plynutie času, pocity absolútnej bezmocnosti a bezprávia. Z tohto dôvodu si v konaní pred ústavným súdom uplatňuje aj právo na primerané finančné zadosťučinenie.

Na základe uvedeného sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že uznesením krajského riaditeľstva z 29. júna 2015, uznesením okresnej prokuratúry z 24. augusta 2015, upovedomením krajskej prokuratúry z 25. novembra 2015 a upovedomením generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016, ako aj ich vydaniu predchádzajúcimi postupmi došlo k porušeniu jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zruší uvedené rozhodnutia a vec vráti na ďalšie konanie a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € a náhradu trov konania v sume 363,79 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením vyšetrovateľa z 29. júna 2015, uznesením okresnej prokuratúry z 24. augusta 2015, upovedomením

krajskej prokuratúry z 25. novembra 2015 a upovedomením generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016, ako aj im predchádzajúcimi postupmi. K porušeniu uvedených práv malo dôjsť v dôsledku toho, že uvedené rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní sú vecne nesprávne a nezákonné, vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, nezohľadňujúceho dôkazy predložené v spise a nesprávne právneho posúdenia stavu skutku, ktorého podstatou je dohoda uzatvorená v priebehu roku 2004 medzi podozrivými osobami, v zmysle ktorej podozriví začali odčerpávať zisk a aktíva sťažovateľky a tunelovať jej majetok s tým, že táto dohoda vznikla na základe dobrých rodinných vzťahov medzi nimi, pričom podozrivé osoby takto zneužívali pozíciu konateľov, ako aj zamestnancov sťažovateľky, zneužili dôverné informácie, ktorými disponovali v tejto obchodnej spoločnosti, nehospodárne a neodôvodnene objednávali tovar pre zákazníkov poškodenej obchodnej spoločnosti prostredníctvom novej spoločnosti, bez protihodnoty poskytovali uvedenej spoločnosti materiálne, priestorové i personálne vybavenie sťažovateľky, uhradili tejto spoločnosti platby za neexistujúci nájom osobných motorových vozidiel, uhrádzali fiktívne mzdy za nevykonanú prácu členom svojej rodiny, neoprávnene uhrádzali cestovné a ďalšie neopodstatnené výdavky, čím spôsobili sťažovateľke škodu, s tým, že faktúry vystavené sťažovateľke boli fiktívne, a to z dôvodu ich nepotrebnosti, neefektivity a neužitočnosti, keďže tovar nebolo potrebné objednávať prostredníctvom novej spoločnosti, lízing dvoch osobných motorových vozidiel vybavoval a aj zmluvy podpisoval konateľ sťažovateľky s tým, že tieto boli následne bez súhlasu lízingovej spoločnosti poskytnuté zo strany novej spoločnosti do ďalšieho nájmu sťažovateľke. Dozorový prokurátor bol podľa sťažovateľky v predmetnej veci nečinný, resp. absolútne pasívny, a preto trestná činnosť podozrivých nebola orgánmi činnými v trestnom konaní dosiaľ riadne vyšetrená. Upovedomenie generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016 a aj všetky jemu predchádzajúce rozhodnutia podľa sťažovateľky nespĺňajú kvalitatívne požiadavky, aké sú kladené na odôvodnenie rozhodnutí v právnom štáte.

K namietanému porušeniu označených práv upovedomením generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016

Ústavný súd vzhľadom na argumentáciu sťažovateľky preskúmal upovedomenie generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016, v ktorom generálna prokuratúra uviedla:

«Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bolo dňa 22. 01. 2016 doručené Vaše podanie zo dňa 21. 01. 2016, označené ako „Podnet“, v ktorom vyjadrujete nespokojnosť s vybavením Vášho predchádzajúceho podnetu zo dňa 23. 09. 2015 prokurátorkou Krajskej prokuratúry Nitra, a to upovedomením pod sp. zn. 1 KPt 481/15/4400-6 zo dňa 25. 11. 2015.

Za účelom vybavenia Vášho podania som si vyžiadala na vec sa vzťahujúci spisový materiál, a to vyšetrovací spis Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre ČVS: KRP 144/2-VYS-NR-2014, obsah dozorového spisu Okresnej prokuratúry Nitra, sp. zn. 2 Pv 489/11/4403 a obsah vecného spisu Krajskej prokuratúry Nitra, sp. zn. 1 KPt 481/15/4400.

Preskúmaním obsahu Vášho podania, ako aj na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu som zistila, že Vaše podanie je svojim obsahom opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre účinného do 31. 12. 2015 (ďalej len „zákon o prokuratúre“), ktorým žiadate o preskúmanie zákonnosti vybavenia Vášho predchádzajúceho podnetu prokurátorkou Krajskej prokuratúry Nitra, a to upovedomením pod sp. zn. 1 KPt 481/15/4400-6 zo dňa 25. 11. 2015.

Vo svojom opakovanom podnete poukazujete na nezákonnosť postupu a rozhodnutia vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru Nitra ČVS: KRP-144/2-VYS-NR-2014 zo dňa 29. 06. 2015 podľa § 215 ods. 1 písm. b), ods. 4 Trestného poriadku, prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 2 Pv 489/11/4403 zo dňa 24. 08. 2015 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ako aj prokurátorky Krajskej prokuratúry Nitra pri vybavovaní Vášho podnetu zo dňa 23. 09. 2015 a nestotožňujete sa s jej upovedomením pod sp. zn. 1 KPt 481/15/4400-6 zo dňa 25. 11. 2015. Konštatujete, že uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra je nezákonné, v celom rozsahu nepreskúmateľné a v základných argumentačných bodoch vôbec nezohľadňuje dôkazy a skutočnosti nachádzajúce sa v trestnom spise, uvádzate tiež, že z upovedomenia

prokurátorky Krajskej prokuratúry Nitra nevyplýva žiadna relevantná odpoveď na niektorý z konkrétnych argumentov uvedených v podnete zo dňa 23. 09. 2015 a je len formálnym vybavením predmetného trestného konania a predložených dôkazov.

Na základe Vášho opakovaného podnetu som preskúmala spisový materiál týkajúci sa predmetnej trestnej veci, pričom som v postupe orgánov činných v trestnom konaní a podriadenej prokurátorky krajskej prokuratúry nezistila také pochybenia, ktoré by mali vplyv na zákonnosť ich postupu a nimi vydaných rozhodnutí.

V predmetnej trestnej veci bolo vedené trestné stíhanie za zločin podvodného úpadku podľa § 227 ods. 1 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, zločin zneužívania informácií v obchodnom styku podľa § 265 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a zločin porušovania zákazu konkurencie podľa § 244 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pričom uznesením vyšetrovateľa PZ ČVS: KRP-144/2-VYS-NR-2014 zo dňa 29. 06. 2015 bolo trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastavené.

Následne Vašu sťažnosť, podanú proti rozhodnutiu vyšetrovateľa PZ, prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra svojím uznesením sp. zn. 2 Pv 489/11/4403 zo dňa 24. 08. 2015 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Vyšetrovateľ PZ, aj prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra, ktorý rozhodoval o sťažnosti proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania, v odôvodnení svojich rozhodnutí podrobne uviedli všetky skutočnosti a právne úvahy, ktoré odôvodňovali postup podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

V nadväznosti na vyššie uvedené aj spôsob vybavenia Vášho podnetu zo dňa 23. 09. 2015 prokurátorkou Krajskej prokuratúry Nitra považujem za zákonný a správny, s obsahom jej písomného upovedomenia zo dňa 25. 11. 2015 sa stotožňujem.

Vykonanými vyšetrovacími úkonmi v rámci prípravného konania v predmetnej trestnej veci bol zistený skutkový stav veci v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku, pričom produkovanými dôkazmi, po ich vyhodnotení jednotlivo i v ich súhrne (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), nebolo preukázané naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty stíhaných trestných činov.

V podrobnostiach poukazujem na vecne a právne správnu argumentáciu orgánov činných v trestnom konaní (vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva PZ v Nitre a prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra), obsiahnutú v odôvodnení nimi vydaných a vyššie citovaných rozhodnutí, ako aj na príslušnú argumentáciu prokurátorky Krajskej prokuratúry Nitra, uvedenú v upovedomení Vašej osoby pod sp. zn. 1 KPt 481/15/4400-6 zo dňa 25. 11. 2015.

Poznamenávam, že pre kvalifikáciu určitého skutku ako trestného činu sa vyžaduje, aby boli súčasne naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka a pri prečinoch aj materiálny znak, ktorým je vyjadrený stupeň závažnosti činu. Pri absencii ktoréhokoľvek zákonného znaku nemôže ísť o trestný čin, aj keby konanie bolo v rozpore so zákonom.

Pritom je potrebné uviesť, že vyhodnocovanie výsledkov vykonaného dokazovania v každom štádiu trestného konania, a teda aj posudzovanie dôvodnosti začatia trestného stíhania a prípadne aj vznesenia obvinenia, je vecou orgánov činných v trestnom konaní, nie vecou oznamovateľa alebo poškodeného. Skutok (alebo určitý skutkový dej, ktorý sa odohral) sa nestáva trestným činom len preto, že ho za trestný čin označí oznamovateľ v podanom trestnom oznámení. Oznamovateľ (poškodený) má právo na podanie trestného oznámenia a orgány činné v trestnom konaní majú následne povinnosť sa ním zaoberať a rozhodnúť o ňom, avšak posúdenie, či skutok napĺňa alebo nenapĺňa znaky konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu, je plne v ich kompetencii. Každý má síce zákonný nárok na to, aby sa jeho podaniami a návrhmi kompetentné orgány zaoberali, a aby ich vybavili, avšak nikto nemá nárok na to, aby výsledok tohto vybavenia zodpovedal jeho predstave (primerane aj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 287/06).

Ingerencia trestného práva v predmetnej trestnej veci nie je opodstatnená, nakoľko z obsahu vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že Vami uvádzané podozrivé subjekty konaním popísaným vo vyššie uvedených rozhodnutiach nenaplnili znaky skutkovej podstaty žiadneho trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. S poukazom na princípy, na ktorých je založený právny štát je potrebné uviesť, že je neprijateľné, aby trestným postihom boli nahrádzané inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú primárne určené na ochranu majetkových práv a záujmov.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že na Okresnom súde Nitra je pod č. k.: 27Cb/106/2008 vedené konanie o zaplatenie sumy 207 267,05 Eur s príslušenstvom,

v ktorom spoločnosť EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r.o. v likvidácii vystupuje ako navrhovateľ a [REDAKOVANÉ] a spol. ako odporca, pričom konanie doposiaľ skončené nebolo.

V intenciách vyššie uvedeného zdôrazňujem, že zadokumentovaný skutkový a právny stav veci a existujúca dôkazná situácia, v zmysle obsahu vyšetrovacieho spisu sp. zn. KRP-144/2-VYS-NR-2014, odôvodňujú zákonnosť a opodstatnenosť postupu podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v danej trestnej veci.

Nakoľko som v postupe prokurátorky krajskej prokuratúry nezistila žiadne pochybenie ani porušenie zákona, ktoré by vyžadovali prijatie akýchkoľvek ďalších prokurátorských opatrení, Váš opakovaný podnet zo dňa 21. 01. 2016 ako nedôvodný odkladám.

Zároveň Vás upovedomujem, že Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky boli týmto vyčerpané všetky zákonné možnosti opätovného preskúmania Vašich podnetov, a teda Vaše prípadné ďalšie opakované podnety v tej istej veci budú v zmysle § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre vybavené len vtedy, ak budú obsahovať nové skutočnosti.

Prosím, aby ste uvedené skutočností vzali s porozumením na vedomie a rešpektovali ich.»

Vzhľadom na skutočnosť, že upovedomenie generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016 jasne odkazuje na odôvodnenie jemu predchádzajúcich rozhodnutí, v tejto veci ústavný súd v rozsahu toho odkazu preskúmal aj obsah upovedomenia krajskej prokuratúry z 25. novembra 2015, uznesenia okresnej prokuratúry z 24. augusta 2015, ako aj uznesenia vyšetrovateľa z 29. júna 2015.

Vzhľadom na argumentáciu sťažovateľky týkajúcu sa vecnej a zákonnej neodôvodnenosti napadnutých rozhodnutí poukazuje predovšetkým na uznesenie okresnej prokuratúry z 24. augusta 2015, v ktorom táto veľmi podrobne poukázala nielen na príslušné znenie právnych predpisov, ktoré aplikovala pri posúdení predmetnej veci, ale aj konkrétne špecifikovala obligatórne znaky skutkových podstát trestných činov, k naplneniu ktorých v prípade spáchania uvedených trestných činov musí dôjsť, a následne špecifikovala tie z nich, k naplneniu ktorých v dôsledku konania podozrivých v predmetnej

veci nedošlo, s poukázaním na skutkový stav tejto veci, keď v závere svojho uznesenia uviedla:

«Po takomto zhodnotení a následnom náležitom právnom posúdení objasneného skutkového stavu je nutné v danej trestnej veci uviesť, že v danom prípade nedošlo k naplneniu zákonom stanovených obligatórnych znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty spolupáchatelstvom spáchaného zločinu podvodného úpadku podľa § 20 k § 227 odsek 1 písmeno b), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona, a to v zmysle absencie danosti nevyhnutných pojmových znakov spočívajúcich jednak vo vzniku zákonom požadovaného následku, a to úpadku právnickej osoby, ako aj stanovenej formy konania spočívajúceho v účelovom nakladaní s majetkom právnickej osoby, ktoré by bolo zároveň vedené špecifickým úmyslom úpadok právnickej osoby spôsobiť.

Taktiež je potrebné konštatovať, že nedošlo k naplneniu zákonom stanovených obligatórnych znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty spolupáchatelstvom spáchaného obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 20 k § 237 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona, a to v zmysle absencie danosti nevyhnutného pojmového znaku spočívajúceho vo vzniku zákonom stanoveného kvalifikačného kritéria premietnutého v požadovanej výške spôsobenej škody, ktorá by zároveň bola v kauzálnom vzťahu s porušením, či už spoločenskou zmluvou obchodnej spoločnosti, resp. Obchodným zákonníkom príslušne vymedzenej povinnosti spravovania alebo opatrovania cudzieho majetku.

Ďalej v predmetnej trestnej veci nedošlo k naplneniu zákonom stanovených obligatórnych znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty zločinu zneužívania informácií v obchodnom styku podľa § 265 odsek 2, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona, a to v zmysle absencie nevyhnutného pojmového znaku spočívajúceho v danosti kauzálneho vzťahu medzi koordinovaným pôsobením požadovaného špeciálneho subjektu vo viacerých právnických osobách a znakom „na úkor“ v kontexte nevýhodnosti týkajúcej sa uzavretia zmlúv medzi zúčastnenými subjektmi.

Napokon v predmetnej trestnej veci nedošlo k naplneniu zákonom stanovených obligatórnych znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty zločinu porušovania zákazu konkurencie podľa § 244 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, a to v zmysle absencie zákonom požadovanej formy konania špeciálneho subjektu premietnutého v zdržaní sa

predpísaného spôsobu konania vymedzeného Obchodným zákonníkom, ktoré by zároveň bolo kauzálnym vo vzťahu s nutným následkom v zmysle vzniku škody.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.»

Veľmi podrobné odôvodnenie obsahuje aj uznesenie vyšetrovateľa z 29. júna 2015, v ktorom krajské riaditeľstvo podrobne špecifikovalo zistený skutkový stav predmetnej veci, právnu úpravu, ktorú aplikoval vyšetrovateľ, a následne okrem iného v podstatnom uviedlo:

«Konateľmi spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA s. r. o. boli na základe spoločenskej zmluvy [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], pričom obaja boli oprávnení konať v mene obchodnej spoločnosti samostatne. Spoločenskou zmluvou boli konatelia obmedzení tým, že súhlas valného zhromaždenia bol potrebný v súvislosti s ich konaním nad rámec ich právomocí a to pri úkonoch udelenia prokúry, nadobudnutie, scudzenie alebo prenájom nehnuteľností, zriadenie alebo zrušenie pobočky, nadobudnutie alebo zrušenie podielu v inej spoločnosti a uzatváranie zmlúv na nákup tovaru v SR a so zahraničím. Spoločenská zmluva neobmedzuje konateľov samostatne zaväzovať spoločnosť len do určitej sumy, ani obmedzenie, že pri výbere obchodných partnerov (dodávateľov či odberateľov) si konateľ musí vyžiadať súhlas valného zhromaždenia, ani obmedzenie súvisiace s uzatváraním zmlúv o prenájme dopravných prostriedkov. Rovnako nie je stanovený žiadny limit či obmedzenie s súvislosťou s nákladmi na reprezentáciu ani nákladmi na služobné cesty či spotrebu pohonných hmôt.

Medzi spoločnosťou EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r.o. a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ako aj ostatnými zamestnancami spoločnosti vznikol pracovnoprávny vzťah na základe riadne uzatvorených pracovných zmlúv.

Skutok kedy [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], ako konatelia spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r. o., po predchádzajúcej spoločnej dohode od presne nezisteného dňa roku 2004 do presne nezisteného dňa v roku 2007 v [REDAKOVANÉ]

odčerpali aktíva a budúce zisky spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r.o. a tieto preniesli do novozaloženej spoločnosti SIGNOS s. r. o., [REDAKOVANÉ], so sídlom Tolstého 19B, Zlaté Moravce (v období do 15. 08. 2008 so sídlom Hviezdoslavova 73/C, Zlaté Moravce) s takmer totožným predmetom podnikania a EKOTEZ SLOVAKIA, spol. s r.o. zaťažili len výdavkami a na úkor ostatných spoločníkov ju priviedli do platobnej neschopnosti a následnej likvidácie, čím mali spôsobiť spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r.o. v likvidácii [REDAKOVANÉ] so sídlom Tekovská 17, Zlaté Moravce škodu vo výške 7.862.340,50 Sk, a tým sa mali dopustiť zločinu podvodného úpadku spolupáchateľstvom podľa § 227 ods. 1 písm. b, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona k § 20 Trestného zákona, tak, k tomu je potrebné uviesť, že naplnenie povinných znakov skutkovej podstaty zločinu podvodného úpadku podľa § 227 ods. 1 písm. b, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, je potrebné preukázať že konaní špeciálneho subjektu /štatutárneho orgánu - prokuristu/ právnickej osoby, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu, alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, majetok tejto právnickej osoby použije na založenie inej právnickej osoby, spôsobí úpadok právnickej osoby, alebo získanie majetkovej účasti v inej právnickej osobe, alebo koná v úmysle spôsobiť úpadok právnickej osoby.

Vzhľadom k tomu, že v priebehu vyšetrovania bolo preukázané, že poškodená spoločnosť nebola v úpadku t. j. v platobnej neschopnosti alebo v predĺžení, teda nedošlo v zákone požadovanom úpadku a ani sa nepreukázalo úmyselné konanie vtedajších konateľov priviesť spoločnosť do úpadku a preto možno konštatovať, že nedošlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Ku skutku, kedy podozrivé osoby mali spáchať obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku spolupáchateľstvom podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona k § 20/ Trestného zákona tým, že ako konatelia a zamestnanci spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r.o. so sídlom Zlaté Moravce, Tekovská 17, [REDAKOVANÉ] (od 20. 02. 2007 EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r.o. v likvidácii) v rozpore s § 135a Obchodného zákonníka a iné (zákon č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov) porušili svoju povinnosť vykonávať pôsobnosť konateľa s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých spoločníkov tým, že vedome a úmyselne konali proti ekonomickým záujmom a na úkor spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA, spol. s r.o. a jej ďalších spoločníkov, ďalej v rozpore s § 83 Zákonníka práce (zákon č. 311/2001 Z. z.

v znení neskorších predpisov) popri svojom zamestnaní vykonávanom v pracovnom pomere vykonávali zárobkovú činnosť, ktorá je zhodná s predmetom činnosti zamestnávateľa, pričom tiež porušili svoje povinnosti zakotvené v spoločenskej zmluve a v pracovných zmluvách a to tým, že svojvoľne a bez vedomia ostatných spoločníkov...

- Prostredníctvom spoločnosti SIGNOS s. r. o, [REDAKOVANÉ], zapísanej do Obchodného registra dňa 21. 09. 2004, ktorej konateľ bol zároveň zamestnancom spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r.o. a predmetom činnosti ktorej sa sčasti zhodoval s predmetom činnosti spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r.o. realizovali pre spoločnosť EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r.o. nevýhodné obchody, spočívajúce v nákupoch tovaru a služieb s neprimerane vysokou obchodnou maržou, v dôsledku čoho postupne klesal zisk spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIS spol. s r. o.

- Napriek klesajúcim ziskom spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r. o. dňa 01. 01. 2006 uzatvorili so spoločnosťou SIGNOS, s. r. o. zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 1/2006, predmetom ktorej bol prenájom osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Tuareg, [REDAKOVANÉ] za sumu 725.794,- Sk s DPH ročne a dňa 01. 03. 2006 uzatvorili so spoločnosťou SIGNOS, s. r. o. zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 2/2006 predmetom ktorej bol prenájom osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Touareg, [REDAKOVANÉ] za sumu 603.099,- Sk s DPH do konca roka, pričom z finančných prostriedkov spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r. o. preplácali výdavky na pohonné hmoty,

- Nehospodárne a neúčelne nakladali s finančnými prostriedkami spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA spol. s r. o., pričom vynakladali neprimerane vysoké čiastky na reprezentačné účely, zahraničné služobné cesty, mzdy a podobne,

V prípade faktúr medzi spol. SIGNOS s. r. o. a spol. EKOTEZ SLOVAKIA s. r. o. sa nepreukázalo prvotné tvrdenie oznamovateľa, že sa jedná o fiktívne faktúry, nakoľko tieto faktúry mali reálne plnenie, čo bolo potvrdené aj preverením príslušníkov OKP, pričom podľa zistení znalcov predmetné dodávky nepodliehali cenovej regulácii tvrdenia znalca a pri predaji predmetného tovaru bol dosiahnutý zisk, pričom podľa ďalšieho znaleckého posudku fakturované ceny boli primerané k cenám.

V prípade zmlúv o nájme dopravného prostriedku č. 1/2006 a 2/2006 o prenájme motorových vozidiel zv. VW Touareg bolo znaleckým posudkom konštatované, že výška

nájomného za predmetné vozidlá bola adekvátne k cenám bežne používaným v mieste a čase plnenia, čím spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIAS s.r.o. nevznikla žiadna škoda. Tak isto podľa znalca nevznikla spoločnosti zaúčtovaním nákladov na pohonné hmoty do uvedených vozidiel. Ďalej bolo znalcami konštatované, čo sa týka nákladov na reprezentačný nákladov, nákladov na služobné cesty že tieto náklady boli v priemere pod úrovňou 1 % s dosiahnutému obratu spoločnosti a preto boli primerané a preto spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA s.r.o. nevznikla žiadna škoda.

Na základe týchto zistení možno konštatovať že konaním podozrivých osôb v predmetnom skutku neboli naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, nakoľko nebolo preukázané že týmto skutkom bola spôsobená škoda.

Čo sa týka záverov znaleckého posudku [REDAKOVANÉ], ktorá vyčíslila škodu pre spoločnosť EKOTEZ SLOVAKIA s.r.o. v sume 2.449.463,07 Sk v ktorej boli zahrnuté náklady na prenájom motorových vozidiel, náklady na pohonné hmoty, náklady na reprezentačné, náklady na služobné cesty ako aj na ostatné výdavky, tak k tomu to je potrebné dodať, že znalkyňa vyčíslila škodu len na základe tvrdení zadávateľov posudku, že predmetné náklady bolo neoprávnené resp. náklady boli zaúčtované v rozpore so zákonom o účtovníctve, nakoľko nebolo vydokladované že boli použité na dosiahnutie zisku, a preto takéto výdavky nemali byť zahrnuté do účtovníctva, ale takáto pohľadávka mala byť zaúčtovaná voči osobe, ktorá výdavok uskutočnila, tak k tomuto je potrebné dodať, že o oprávnenosti zaúčtovania nákladov, ktoré mohli byť zaúčtované resp. nezaúčtované do účtovníctva spoločnosti boli oprávnení rozhodovať jedine konatelia spoločnosti. V prípade, ak by ostatní spoločníci spoločnosti v priebehu rokov 2004 až 2006 využili svoje oprávnenie nahliadať do účtovných záznamov spoločnosti a ich názor na oprávnenosť zaúčtovania výdavkov, resp. uzavretia nájomných zmlúv bol iný ako názor konateľov, mohli v priebehu tohto obdobia zvolať valné zhromaždenie, ktorým by, buď určili obmedzenie pre konateľov na jednotlivé výdavky, resp. by došlo k odvolaniu konateľov a tým zamedzili škodu, ktorú škodu podľa ich názoru k neoprávnenosti týchto nákladov vyčíslila znalkyňa [REDAKOVANÉ].

Ustanovenie § 244 Tr. zákona sankcionizuje porušenie zákazu konkurencie, t. j. zákazu podnikania v rovnakom alebo obdobnom predmete činnosti. Súvisiacim zákonom je najmä Obchodný zákonník predovšetkým a jeho ustanovenia § 65, § 84, § 99, § 136, § 196, § 249 a pokiaľ ide o náhradu škody aj § 373 a nasledujúce ustanovenia. Ustanovenia § 136 Obchodného zákonníka obmedzujú činnosti konateľov. Založenie spoločnosti SIGNOS s. r. o. nebolo v rozpore s ustanovením obchodného zákonníka nakoľko spoločnosť SIGNOS nezakladali konatelia spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA s. r. o. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktorí bolo viazaní týmto zákazom, ale jedinou spoločníčkou a konateľkou v čase skutku bola v spoločnosti SIGNOS s. r. o. [REDAKOVANÉ], ktorá bola v spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA s. r. o. bola v zamestnaneckom pomere. Výkon inej zárobkovej zamestnancov je ošetrený Zákonníkom práce v ustanovení § 83 ods. 1 uvedeného zákona v ktorom je uvedené že „Zamestnanec môže popri svojom zamestnaní vykonávanom v pracovnom pomere vykonávať inú zárobkovú činnosť, ktorá má k predmetu činnosti zamestnávateľa konkurenčný charakter, len s predchádzajúcim písomným súhlasom zamestnávateľa. Ak sa zamestnávateľ nevyjadrí do 15 dni od doručenia žiadosti zamestnanca, platí, že súhlas udelil“.

V priebehu vyšetrovania vo výpovediach svedkov a [REDAKOVANÉ] aj [REDAKOVANÉ] boli uvádzané okolnosti ohľadne založenia spoločnosti SIGNOS s. r. o., pričom ani v jednej výpovedi svedkovia neuviedli skutočnosť, že [REDAKOVANÉ] pred založením spoločnosti SIGNOS s. r. o. písomne požiadala svojho zamestnávateľa o udelenie súhlasu na výkon tejto zárobkovej činnosti. Porušenie tohto ustanovenia Zákonníka práce /ZP/ však nemá trestno-právny charakter, nakoľko toto ustanovenie ZP direktívne nezakazuje zamestnancovi vykonávať zárobkovú činnosť obdobného charakteru, ZP len túto činnosť podmieňuje súhlasom zamestnávateľa, pričom v tomto konkrétnom skutku je vysoko pravdepodobné, že v prípade, ak by [REDAKOVANÉ] písomne požiadala svojho zamestnávateľa /ktorého konateľom bol jej manžel [REDAKOVANÉ]/ o udelenie súhlasu, tak by jej tento súhlas zo strany zamestnávateľa, bol udelený.

Ďalej vykonaným vyšetrovaním nebolo priamo preukázané, že podozriví [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], mali ako konatelia spol. EKOTEZ SLOVAKIA s. r. o., priamo sprostredkovať obchody pre spol. SIGNOS s. r. o. a tým mali porušiť zákaz konkurencie podľa § 136 ods. 1, písm. b) Obchodného zákonníka a preto možno

konštatovať, že skutkom, pre ktorý sa vedie vyšetrovanie neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty zločinu porušovania zákazu konkurencie podľa § 244 ods. 1, ods. 2, Trestného zákona.

Ustanovenie § 265 ods. 2 Trestného zákona o zneužívanie informácií v obchodnom styku, chráni zachovávanie rovnosti podmienok hospodárskej súťaže trestno-právne chráni -poskytuje ochranu obchodnému styku pred neoprávneným zneužitím postavenia páchatel'a u dvoch (prípadne viacerých) konkurujúcich si podnikov alebo právnických osôb s rovnakým alebo obdobným predmetom činnosti, ktorý uzavrie alebo dá podnet na uzavretie zmluvy na úkor týchto konkurujúcich si podnikov alebo právnických osôb. Páchatel'om takého skutku môže byť len špeciálny subjekt a to v tomto prípade uvedenú špecifikáciu splňa [REDAKOVANÉ], ktorá je zamestnancom spoločnosti EKOTEZ SLOVAKIA s. r. o. a zároveň konateľkou spoločnosti SIGNOS s. r. o. Spoločnosť EKOTEZ SLOVAKIA s. r. o. a spoločnosť SIGNOS s. r. o. majú obdobné predmety podnikania a preto ich je možné považovať za konkurenčné spoločnosti. Vo vyšetrovanom skutku však nebolo preukázané o aké konkrétne informácie, ktoré by mali charakter dôvernosti, resp. tvorili by obchodné tajomstvo spoločnosti, boli páchatel'om zneužitú, nakoľko v tomto skutku sa jedná o bežný obchodný styk, kedy jednotliví dodávatelia reagujú na požiadavky zákazníkov a týmto zákazníkom ponúknu svoj tovar a služby a po akceptovaní takejto ponuky následne dochádza k uzavretiu obchodu. Ďalej treba podotknúť, že na základe takého bežného obchodného styku dochádza k obchodnej spolupráci medzi oboma spoločnosťami a s prihliadnutím k záverom znaleckého posudku, v ktorom je konštatované, že pri obchodných transakciách medzi spoločnosťami SIGNOS s. r. o. a EKOTEZ SLOVAKIA s. r. o. dosiahli obe spoločnosti zisk a spoločnosť EKOTEZ SLOVAKIA s. r. o. tým nebola spôsobená škoda, preto nemožno považovať uvedené konanie za konanie odporujúce ustanoveniam trestného činu Zneužívanie informácií v obchodnom styku podľa § 265 Trestného zákona a ani iného trestného činu.

Skutočnosti, ktoré podozriví vo svojich výpovediach uvádzali, že spol. EKOTEZ SLOVAKIA s. r. o. musela obchodovať so spoločnosťou SIGNOS s. r. o. nakoľko táto spoločnosť bola výlučným distribútorom pre spoločnosti [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] nepotvrdili, nakoľko spol. SIGNOS s. r. o. bola len autorizovaný obchodný partner spoločnosti [REDAKOVANÉ] a také isté obchodné postavenie mala aj spoločnosť EKOTEZ

SLOVAKIA s. r. o. čo sa týka obchodného zastúpenia spoločnosti [REDAKOVANÉ], tak spoločnosť SIGNOS s. r. o. bola jediným obchodným zástupcom pre Slovensko, pričom potvrdenie o obchodnom zastúpení vystavil zamestnanec, ktorý je v spoločnosti [REDAKOVANÉ] zamestnaný od roku 2007, a preto nemal oprávnenie sa vyjadrovať k týmto skutočnostiam za roky 2004 až 2006, čo sa týka potvrdení o obchodnom zastúpení spoločnosti SIGNOS s. r. o., ktoré predložili do konania podozriví, tak tieto boli vystavené pracovníkmi týchto spoločností, teda tieto potvrdenia neboli sfaľšované, ale boli v nich uvedené zavádzajúce informácie, za ktoré zodpovedajú osoby, ktoré predmetné potvrdenia vystavili. Na základe týchto skutočností možno konštatovať, že nedošlo k falšovaniu alebo pozmeňovaniu dôkazu a preto týmto skutkom neboli naplnené povinné znaky trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344i Trestného zákona.

Trestné právo podľa princípu „ultima ratio“ plní funkciu subsidiárnu, ktorá spočíva v tom, že trestnoprávne normy majú byť používané len pokiaľ použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprichádza do úvahy alebo ich využitie je zjavne neúčelné, resp. zákonodarca by mal kriminalizovať len tie najzávažnejšie prípady a umožniť čo najširšie uplatnenie mimotrestných reakcií na porušenie práva, pričom povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdov je reagovať uplatňovaním trestnej represie len na prípady spoločensky škodlivé, pri ktorých mimotrestné prostriedky nestačia k ochrane ohrozených, či porušených práv. Trestné právo by sa, najmä v súkromnoprávných vzťahoch (osobitne pri majetkových vzťahoch), malo uplatňovať skutočne len podporne k iným právnym normám a aj to len v prípadoch zjavných excesov v súkromnoprávných vzťahoch, pretože trestné právo je nástrojom celkom nevhodným k regulácii súkromnoprávných vzťahov (na ich reguláciu slúžia iné právne normy).

Skutok, pre ktorý je vedené trestné stíhanie vykazuje „skrytú“ formu porušenia zákazu konkurencie, pričom toto porušenie ustanovenia § 136 Občianskeho zákonníka, ako aj porušenia ustanovení Zákonníka práce, môže posúdiť súd v občiansko-právnom spore, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 27Cb/106/2008 a v prípade, ak poškodený navrhovateľ vydokladuje reálne spôsobenú škodu, môže súd zaviazať žalované osoby náhradou tejto škody.

Na základe uvedených skutočností, kedy bol dostatočne preverený skutkový stav a kedy bolo preukázané, že skutky pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie nenapĺňajú povinné

znaky skutkových podstát trestných činov a to: zločinu podvodného úpadku spolupáchateľstvom podľa § 227 ods. 1 písm. b, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona k § 20/ Trestného zákona obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku spolupáchateľstvom podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona k § 20/ Trestného zákona, zločinu zneužívania informácií v obchodnom styku podľa § 265 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona a zločinu porušovania zákazu konkurencie podľa § 244 ods. 1, ods. 2/ Trestného zákona a ani iných trestných činov, a preto som rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.»

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Z obsahu rozhodnutí vydaných v predmetnej veci je zrejmé, že v predmetnom konaní sa príslušné orgány činné v trestnom konaní jednotlivými podaniami sťažovateľky zaoberali, svoje závery ustálili, na základe zisteného skutkového stavu prisvedčili napr. tvrdeniam sťažovateľky týkajúcim sa neexistencie postavenia novej spoločnosti ako výlučného distribútora výrobkov [REDACTED] a [REDACTED] pre Slovenskú republiku, avšak vzhľadom na ďalšie v predmetnej veci relevantné okolnosti z pohľadu naplnenia jednotlivých obligatórnych znakov skutkových podstát trestných činov, napr. neobmedzenie oprávnení konateľov sťažovateľky valným zhromaždením v žiadnom smere, v ktorom došlo k realizácii činnosti, resp. konania, ktorým malo k trestnej činnosti podozrivých dôjsť predovšetkým činnosti pri uzatváraní zmlúv, výbere obchodných partnerov, uzatváraní zmlúv o prenájme motorových vozidiel, neobmedzenie limitov pre reprezentačné náklady, náklady na služobné cesty či výdavkov na pohonné hmoty, samotné preukázanie pravdivosti tohto argumentu nemohlo postačovať na preukázanie naplnenia obligatórnych znakov uvedených trestných činov. Orgány činné v trestnom konaní v predmetných rozhodnutiach jednotlivo špecifikovali, ktorý z obligatórnych znakov jednotlivých oznámených trestných činov nebol v danom prípade naplnený s odvolaním sa na zistený skutkový stav v predmetnej veci. V danom prípade ústavný súd pri vyhodnotení zisteného skutkového stavu orgánmi činnými v trestnom konaní a jeho právnom posúdení nevidel prvky zjavnej svojvôle, aj keď odkaz na predchádzajúce rozhodnutia vydané v predmetnej veci generálnej prokuratúry považuje stále za krajný prostriedok odôvodnenia rozhodnutia nachádzajúci sa na hranici ústavnej akceptovateľnosti, avšak s prihliadnutím na kvalitu jemu predchádzajúceho konania ho ústavný súd v tomto prípade považoval za ústavne akceptovateľný, t. j. nezistil dôvod na vyslovenie porušenia sťažovateľkou označených práv.

Ústavný súd v tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať aj na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej právo fyzickej osoby na začatie trestného konania voči určitej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd, prípadne ľudských práv a základných slobôd podľa dohovoru (m. m. napr. II. ÚS 42/00, II. ÚS 28/06, III. ÚS 278/06).

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť v časti namietaného porušenia označených práv upovedomením generálnej prokuratúry zo 16. marca 2016 podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

K namietanému porušeniu označených práv uznesením krajského riaditeľstva z 29. júna 2015, uznesením okresnej prokuratúry z 24. augusta 2015 a upovedomením krajskej prokuratúry z 25. novembra 2015 a ich vydaníu predchádzajúcim postupom

V prípadoch, pri ktorých sťažovateľ namieta porušenie svojho ústavou garantovaného práva v trestnom konaní, ústavný súd vo svojej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že trestné konanie je od svojho začiatku až po koniec procesom, v rámci ktorého sa pri vykonávaní jednotlivých úkonov môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj v predmetnej veci konajúcich všeobecných súdov naprávať, resp. korigovať jednotlivé pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcich štádiách trestného konania. Preto spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno na ústavnom súde namietat také pochybenia príslušných orgánov verejnej moci, ktoré neboli odstránené v jeho dovtedajšom priebehu a ktoré mohli vo svojich dôsledkoch spôsobiť porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. pozri napr. II. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07).

V záujme ochrany svojich práv mala sťažovateľka v súlade so zákonom o prokuratúre a Trestným poriadkom možnosť predložiť svoju argumentáciu prostredníctvom podanej sťažnosti i podnetov ďalším orgánom verejnej moci, do právomoci ktorých patrí rozhodovanie o uvedených opravných prostriedkoch, pričom uvedená právomoc orgánov verejnej moci v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu na ďalšie prerokovanie a rozhodnutie v tejto veci.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2016